Ч. 97 Недѣля 2 (14) мая 1893. Рокъ III.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адмiнiстрація: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакція: ул. Францiсканьска ч. 10, дверѣ 19.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламацiи неопечатанѣ вольнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

Передплата у Львовѣ въ Адмiнiстрацiи „Ґазеты Львôвскои" и въ ц. к. Старостияхъ на провiнцiи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Загальнѣ зборы наукового товариства им. Шевченка.

Минувшого четверга вôдбули ся десятѣ зъ ряду загальнѣ зборы товариства имени Шевченка а перші по перемѣненю сего товариства на наукове. Зборы, на котрыхъ явило ся богато участникôвъ, вôдкрывъ пос. Олександеръ Барвѣньскій промовою, въ котрôй зазначивъ вагу сихъ зборôвъ а згадавши вôдтакъ про першій нашъ нацiональный и лiтературный рухъ вказавъ на невôдраднѣ вôдносины на Украинѣ и сказавъ такъ: Склали ся такѣ подѣѣ, що цивiлiзованый свѣтъ не хоче вѣры няти въ можливôсть такого дива, — що въ Россiи можуть появлятись букварѣ и книжки для початковои шкôльнои науки: татарскѣ, самоѣдскѣ, тунгузкѣ — не вôльно однакъ бути тамъ книжкамъ украиньскимъ; що вôльно тамъ проповѣдувати слово Боже всякою иншою мовою — тôлько не украиньско-рускою, що вôльно выдавати часописи и журналы на всѣхъ мовахъ великого царства, лише не вôльно выдавати на украиньско-рускôй навѣть малесенькои ґазетки. Отже дôйшло до того, що жерело затамоване въ однôмъ мѣсци пробило собѣ выхôдъ въ другôмъ.

Анѣ насильство надъ письменниками украиньскими въ 40-овыхъ рокахъ анѣ славный указъ забороняючій украиньщину зъ 18 мая 1876 року не вбили духа украиньско-руского народу — вôнъ найшовъ собѣ захистъ пôдъ крылами австрiйского вôрла. Отутъ въ конституцiйнôй Австрiи наше рôдне слово и въ церкви и въ школѣ и въ урядѣ здобуває собѣ щоразъ ширше пристановище и єднає собѣ громадяньску повагу. Колижь украиньско-рускому народови свободно въ межахъ австрiйскои державы зберегати, плекати и розвивати найдорожшій и найцѣннѣйшій скарбъ народного духа — рôдне наше слово, завдяки великодушности нашого наймилостивѣйшого Монарха, то я певный, що буду вѣрнымъ товмачемъ чувствъ свѣтлого збору, коли пôднесу окликъ: Нашъ Наймилостивѣйшій Цѣсарь Францъ Іосифъ най жиє! Вкôнци згадавъ ще бесѣдникъ теплымъ словомъ померших членôвъ Товариства.

Опôсля промовивъ ще дуже сердечно дръ Омелянъ Огоновскій, оденъ изъ трохъ оставшихъ ся ще при житю членôвъ основателѣвъ и яко голова найстаршого у насъ товариства, т. є. тов. „Просвѣта", повитавъ зборы именемъ сего товариства.

По сêмъ принято одноголосно 80 новыхъ членôвъ (дотеперь було 53 членôвъ) а п. Петро Огоновскій вôдчитавъ слѣдуюче справозданє зъ дѣяльности выдѣлу за часъ вôдъ 13 марта 1892 до 11 мая 1893 р.

„На остатныхъ загальныхъ зборахъ товариства дня 13 н. ст. марта 1892 р., выбрано выдѣлъ, до котрого увôйшли: дръ Юлiянъ Целевичъ яко голова, Костъ Панькôвскій, Сидоръ Громницкій, Олександеръ Барвѣньскій и дръ Олександеръ Кулачкôвскій, а на заступникôвъ Петро Огоновскій и Иванъ Верхратскій.

Ново выбраный выдѣлъ уконституувавъ ся на 1-шôмъ засѣданю дня 17 н. ст. марта 1892 р., выбравши Олександра Барвѣньского заступникомъ головы, дра Ол. Кулачкôвского секретаремъ, Костя Панькôвского адмiнiстраторомъ економiчныхъ. Колижь дръ Ол. Кулачкôвскій зрѣкъ ся опôсля уряду выдѣлового, покликано до выдѣлу першого заступника Петра Огоновского. По смерти много-заслуженого головы товариства дра Юл. Целевича, обнявъ провôдъ въ товариствѣ заступникъ головы Ол. Барвѣньскій, а до выдѣлу покликано другого заступника Ив. Верхратского. За весь часъ вôдбувъ выдѣлъ XXI засѣдань.

За найважнѣйшу свою задачу вважавъ уступаючій теперь выдѣлъ реформу товариства и зорґанiзувати єго яко товариство **наукове**. Ухваленый на остатныхъ зборахъ статутъ предложивъ выдѣлъ цѣс. кор. Намѣстництву, котре приняло сей статутъ до вѣдомости рескриптомъ зъ 16 падолиста 1892 р. ч. 89.560. Та поки ще наспѣло потвердженє нового статута, робивъ выдѣлъ пôдготованя въ тôмъ напрямѣ, якій надала нашому товариству ухвала остатныхъ загальныхъ зборôвъ. Именно выдавъ пôдъ конецъ 1892 року 1-ій томъ **Записокъ** и въ нихъ помѣстивъ чотири статьѣ науковѣ зъ обсягу исторiѣ Украины-Руси, лiтературы и економiѣ суспôльнои, а такожь короткій начеркъ историчный про дотеперѣшный розвитокъ товариства. Сей томъ Записокъ розôславъ выдѣлъ даромъ своимъ членамъ, а также важнѣйшимъ науковымъ товариствамъ, выдавництвамъ и академiямъ наукъ, и тымъ навязавъ науковѣ взаємины зъ сими науковыми корпорацiями, котрѣ теперь стали обмѣнювати ся своими выданями зъ нашимъ товариствомъ. Выдѣлъ заздалегôдь заходивъ ся, щобы пôдготовити выхôдъ дальшихъ томôвъ „Записокъ" и придбати до того потрѣбнѣ науковѣ статьѣ. Въ тôй цѣли вôдносивъ ся выдѣлъ до нашихъ ученыхъ и письменникôвъ, запрошуючи ихъ до участи. Заходы сѣ не остали безъ успѣху. Доси наспѣли отсѣ науковѣ працѣ:

1. „Стародавнѣ грецкѣ кольонiи боспорскѣ въ межахъ теперѣшнои кубаньскои области та сумежныхъ зъ нею мѣсць" зъ картою давнои прибоспорскои области) Паначовского;

2. „Студiи надъ основами розкладу багатства", Тадея Рильского. (конецъ загальнои части);

---

42)

КУМА ЖУРБА.

повѣсть

Г. СУДЕРМАНА.

(Дальше).

Не тыждень и не два лежавъ Павло хорый та боровъ ся зô смертiю. Здавало ся, що нервова пропасниця, котра напала єго, певно убѣє єго; не було нѣякои надѣѣ на єго выздоровленє.

Гальшка не вôдступала майже єго лôжка, не ѣла нѣчого, не спала, тôлько й роботы мала, що ходила коло милого.

Батько позволявъ ѣй на все.

— Треба, щобы звела єго на ноги — казавъ бувало — хочь бы на то, щобъ я мôгъ єго розпытати.

Веселый своякъ Лесько почавъ здогадувати ся, що положенє єго зовсѣмъ незавидне, отже спонукавъ дядька, щобы сплативъ єму всѣ єго довги и выѣхавъ зъ Гелененталю.

Тѣло старого Майгефера забрали доньки заразъ на другій день по огни. Загадочна смерть єго стала дуже голосною, навѣть часописи столицѣ писали о тôмъ, и то, чого за цѣле житє своє не мôгъ вôнъ осягнути, щобы хочь на хвилю мали єго за героя, то стрѣтило єго по смерти.

Та щожь, коли вже судъ чекавъ на выздоровленє Павла.

XXII.

Оборонецъ скôнчивъ. Пôшовъ шепôтъ по широкôй сали суду присяжныхъ, де на ґалерiи повно було людей.

Єсли обжалованый не попсує якимсь необережнымъ словомъ враженя по знаменитôй оборонѣ, то увôльнять єго.

Реплика прокуратора проминула незамѣтно.

А теперь задзвенѣли бiноклѣ и льорнетки. Всѣ звернули очи на блѣдого, скромно одягненого чоловѣка, що сидѣвъ на тôй самôй лавѣ обжалованыхъ, на котрôй тому вôсѣмь лѣтъ сидѣвъ єго парôбокъ.

Предсѣдатель спытавъ, чи обжалованый має ще що сказати на доказъ своєѣ невинности.

— Мовчати, мовчати! — пôшовъ шепôтъ по сали.

Але Павло вставъ и почавъ говорити, спершу тихо и урывано, але щоразъ то вразнѣйше.

— Менѣ дуже прикро, що панъ адвокатъ дармо трудивъ ся, щобы мене оборонити. Бо справдѣ я не такій невинный, якимъ вôнъ мене зъобразивъ.

Судѣ глянули по собѣ: — Що се? Самъ противъ себе хоче говорити?

— Сказавъ вôнъ, що зô страху я стративъ память, що мене тодѣ напала якась божевôльнôсть и я не знавъ, що роблю, а тымчасомъ то неправда.

— Ого, пропаде! — говорили межи публикою.

— Вôдъ дитины живъ я пониженый и пригнетеный и менѣ здавало ся, що не можу нѣкому глянути смѣло въ очи, хочь у моимъ житю не було нѣчого такого, що я хотѣвъ бы або потребувавъ скрывати. Однакъ єсли бы я теперь злякавъ ся правды, то ще менше якъ давнѣйше мôгъ бы я глянути смѣло людямъ въ очи, и менѣ здаєсь, що симъ разомъ уже не безъ причины. Мôй оборонецъ правный зъобразивъ моє житє якъ взорець всякихъ чеснотъ. А то такъ не було. Менѣ все не ставало достойности и самосвѣдомости, я занадто уступавъ все людямъ. И се мучило мене незмѣрно, хочь я не мôгъ собѣ нѣколи вытолкувати ясно причины того. За богато тягарѣвъ двигавъ я на собѣ, щобъ я мôгъ колибудь вôдôтхнути свободнѣйше такъ, якъ мусить вôддыхати чоловѣкъ, щобы не ставъ ся бездушною машиною, щобы не змарнѣвъ.

— Ажь сей учинокъ высвободивъ мене и давъ менѣ се, чого я такъ довго не мавъ. Сей учинокъ то велике щастє для мене; а я мавъ бы бути такимъ невдячнымъ и нинѣ вôдречись єго? Нѣ! сего я не зроблю. Нехай мене замкнуть у вязници на такъ довго, якъ судовѣ подобає ся; я той часъ проведу спокôйно и

3. „Картина зъ исторіи Волыня на початку XIV вѣку“, Иванова;

4. „Пристрôй до змѣреня силы скороченьродового уразу (uterus)“, розправа медична дра Черняхôвского.

5. „Для ювілею Котляревского“, desiderata М. Сергієнка.

Окрôмъ того обѣцяли небавомъ надôслати наукові працѣ дры Иванъ Горбачевскій и Иванъ Пулюй, дръ Калитовскій, Ив. Верхратскій. В. Коцовскій, Ол. Колесса, Ив. Франко и иншѣ.

Редакцію „Записокъ“ по смерти дра Целевича поручивъ выдѣлъ Ол. Барвѣньскому, а щобы почтити память многозаслуженого головы, постановивъ замѣсть вѣнця на домовину зложити 100 зр. на накладъ другого тому „Записокъ“, котрый буде присвяченый его памяти и выйде въ половинѣ липня.

Щобы придбати певнѣ и постôйнѣ засобы на наукові роботы и выдавництва та на пôдмогу украиньского-руского штуки, постановивъ выдѣлъ предложити міністерству просвѣты свои дотеперѣшнѣ выданя и просити о постôйну рôчну пôдмогу зъ фондôвъ державныхъ, а также вôднести ся въ тôй самôй цѣли до Сойму о постôйну пôдмогу зъ фондôвъ краєвыхъ.

Выдѣлъ заходивъ ся также, щобы правительство внесену передъ двома роками оферту о накладъ рускихъ шкôльныхъ книжокъ для шкôлъ народныхъ полагодило въ користь нашого товариства. Справа порѣшена въ той способъ, що правительство вôддає нашому товариству друкъ книжокъ для шкôлъ народныхъ и теперь въ друкарни нашôй друкує ся новый Букварь рускій и Нѣмецко-рускѣ вправы для IV-ои клясы шкôлъ народныхъ, а за тыми пôйдуть и иншѣ шкôльнѣ книжки. Всѣ тѣ книжки друкують ся правописею фонетичною, заведеною ц. к. Міністерствомъ просвѣты для шкôлъ галицкихъ.

Накладомъ товариства выйшовъ въ двохъ томахъ „Кобзарь Т. Шевченка“ пôдъ редакцією дра Ом. Огоновского, а крôмъ того выйшли: „За громаду“ Подоленка, II и III томъ оповѣдань В. Чайченка: „Соняшный промѣнь“ и „На розпуттѣ“. Редакцію „Зорѣ“, илюстрованого двотыждневника, поручено на дальше Вас. Лукичеви, а илюстрованє „Зорѣ“ п. Костеви Паньковскому. Число предплатникôвъ якъ въ двохъ послѣднихъ рокахъ такъ и въ сѣмъ роцѣ збôльшило ся. Въ окремôмъ додатку до „Зорѣ“ друкує ся ще „Словарь російско-украиньскій“, котрый буде важнымъ причинкомъ до нашихъ лексикографічныхъ робôтъ.

Выдѣлъ признавъ конечною потребою завести власну книгарню. Маґістратъ мѣста Львова удѣливъ концесію на окрему книгарню, однакъ выдѣлъ уступаючій мусѣвъ поки що звернути бачнôсть на розширенє друкарнѣ — и спровадивъ третю машину, закупивъ новѣ черенки, щобы вôдповѣсти тôй задачи, яку приняло на себе товариство зъ друкомъ рускихъ книжокъ для шкôлъ народныхъ. Показалась отже потреба розширити льокаль для складачѣвъ и на маґазинъ, а до того завести окрему канцелярію наукового товариства, де можуть вôдбувати ся засѣданя выдѣлу и засѣданя секцій науковыхъ, и наслѣдкомъ того вôдокремити канцелярію друкарнѣ. Вôдкрытє книгарнѣ наукового товариства имени Шевченка буде отже задачею будучого выдѣлу.

(Дальше буде.)

Переглядъ політичный.

Въ комісіи адресовôй ческого сойму запротестувавъ вчера пос. Шмейкаль противъ адресы до короны предложеной Молодочехами, въ котрôй говорить ся также про ческе право державне. По тôмъ протестѣ вышли нѣмецкі члены комісіѣ зъ салѣ нарадъ а засѣданє треба було вôдрочити.

Зачувати, що въ переговорахъ торговельныхъ зъ Румунією, якѣ теперь ведуть ся у Вôдни, настала знову застоя, а то въ наслѣдокъ того, що Румунія заявила новѣ жаданя що до часу, доки має обовязувати угода. Загально думають, що угода рѣшучо вже розбила ся.

Выступленє угорскои палаты панôвъ противъ намѣреной церковно-політичнои реформы выкликало въ цѣлôмъ краю велику опозицію. Ще передъ голосованємъ надъ звѣстнымъ внесенємъ недовѣря для правительства въ палатѣ панôвъ заявивъ президентъ кабінету, Векерле, що міністерство не уступить доти изъ свого становища, доки має довѣрє короны. Теперь же доносять зъ Будапешту, що партія независимыхъ постановила спôльно зъ партією лібералъною пôдпирати правительство въ справѣ церковно-політичнои реформы. Въ бôльшихъ мѣстахъ вôдбували ся вчера зборы, на котрыхъ домагано ся реформы палаты посолôвъ и ухваленя згаданои реформы пôсля проекту правительства.

Зачувати, що вже въ найблизшôмъ часѣ має армія россійска дôстати новѣ карабіны. Перші дôстануть ихъ тѣ вôддѣлы, що стоять въ варшавскôмъ окрузѣ воєнôмъ, вôдтакъ всѣ полки на захôдныхъ границяхъ а пôзнѣйше ажъ тѣ, що стоять въ глубокôй Россіи. Мало однакожь показати ся, що значна часть карабінôвъ, доставленыхъ доси, есть дуже лиха и ихъ треба на ново перерабляти. Въ наслѣдокъ того вся армія россійска буде не скорше вся узброєна въ новѣ карабіны, якъ ажь за три або пôвтора року.

Зъ Петербурга доносять, що царь має устроити въ севастопольскôмъ портѣ велику ревію фльоты. Въ ревіи тôй мають взяти участь всѣ россійскѣ кораблѣ перебуваючі на Чорнôмъ мори.

Въ наслѣдокъ вôдкиненя парляментомъ предложеня войскового и розвязаня нѣмецкого парляменту, уважають ситуацію въ Нѣмеччинѣ за дуже грôзну. Великій воєвода дармштадскій закрываючи сесію соймову, зазначивъ въ своѣй промовѣ ситуацію такъ: Станъ рѣчей въ нашôй вôтчинѣ єсть дуже поважный. Такъ, якъ я думаю о цѣсарю и державѣ, мушу сказати, що жаль менѣ того, що бôльшôсть парляменту рѣшила ся въ послѣднихъ часахъ на таку ухвалу. Сподѣваю ся однакожь по геско-дармштадскôмъ народѣ, що вôнъ залагодить вôдповѣдно заколотъ, выкликаный тою ухвалою.

Пôсля Pol. Corr. має нова скупштина на однôмъ изъ найблизшихъ засѣдань ухвалити внесенє зносяче розпоряджене, котрымъ заказано кор. Миланови и королевôй Наталіи перебувати въ Сербіи. Радикальный комітетъ центральный скликавъ на завтра зборы выборчі, на котрыхъ будуть поставленѣ кандидатуры до скупштины.

Новинки.

Львовъ дня 13 мая.

— Погорѣльцямъ громады Гнѣздичѣвъ, въ повѣтѣ жидачѣвскôмъ, удѣливъ Є. В. Цѣсарь 200 зр. запомоги.

Именованя и перенесеня. Дръ Казимиръ Ґалецкій именованый міністеріяльнымъ концепістомъ въ Міністерствѣ скарбу. — Офіціялъ почтовый Емануиль Гайдеръ перенесеный зъ Сокаля до Львова, офіціялъ Брониславъ Ґідлевскій зъ Ярослава до Сокаля, де обôймає управу почты; офіціялъ Брониславъ Цѣхановичь зô Снятина до Дембицѣ двôрця на управителя уряду.

— Новый выдѣлъ наукового товариства имени Шевченка уконституувавъ ся вчера пôдъ проводомъ свого головы посла Ол. Барвѣньского такъ, що выбрано:

зачну вôдтакъ нове житє. И длятого то мушу сказати: я самъ зъ цѣлою свѣдомостію того, що роблю, пôдложивъ огонь; я самъ добровôльно вôддавъ на поталу огневи цѣлый свôй маєтокъ и нѣколи не бувъ такъ притомный, нѣколи не здававъ собѣ докладнѣйше справы зô своихъ вчинкôвъ, якъ тодѣ, коли я обливавъ нафтою своє збôже — и колибъ я нинѣ найшовъ ся въ подôбнôмъ положеню, Богъ менѣ свѣдкомъ, я зробивъ бы такъ само.... Бо й чомужь не мавъ бы я такъ зробити? То, що я нѣвечивъ, була моя праця, мôй доробокъ тяжкій за довгѣ лѣта и я мôгъ зробити зъ тымъ, що менѣ подобало ся. Знаю добре, що судъ инакше думає о тôмъ и тому покарає мене вязницею, а я вôдсиджу єѣ спокôйно. Але хтожь на тôмъ потерпѣвъ, хто мавъ шкоду, якъ не я?... Сестры я вывѣнувавъ, братôвъ сплативъ и нѣхто не мавъ уже права до моеѣ дальшои працѣ. А батько.... — ту замовкъ на хвилю, а голосъ єго дрожавъ, коли дальше почавъ говорити: — Хибажь не лучше бы було, щобы мôй батько провѣвъ послѣднѣ лѣта свого житя въ спокою, безжурно у котрои доньки, нѣжь якъ бы мавъ ити тамъ, де я теперь иду?

— Инакше склало ся. Померъ вôдъ удару серця и браты мои кажуть, що я тому виненъ, що я убивъ єго. Але браты не мають права такъ думати, бо они не знають нѣ мене нѣ батька. Черезъ цѣле своє житє дбали они лишь о себе, а я самъ дбавъ о батька, о матѣръ, о сестры, о дôмъ и господарство, а я лише тодѣ бувъ для нихъ добрый, коли чого потребували вôдъ мене. Нинѣ не хочуть мене знати, але они й безъ того не будуть для мене бôльше чужими, якъ були доси.

— Сестры мои — ту Павло звернувъ ся до лавы свѣдкôвъ, де Катерина и Марґарита закрывши лице сидѣли и плакали, а голосъ єго дивно помякъ вôдъ слѣзъ, що ихъ ледви здержувавъ — сестры мои также не хочуть мене нинѣ знати. Та нехай, я прощаю имъ се, бо то жѣнки, отже злѣплені зъ грôшои глины; впрочôмъ поза ними стоить двохъ чужихъ панôвъ, котрымъ незвычайно легко приходить ся обурювати ся на мôй страшный учинокъ. Всѣ мене вôдступили; та нѣ, не всѣ —.(и лице єго наразъ засіяло) — але то не належить до справы. Ще лишь одно маю сказати, хочь бы мене за те и судъ и цѣлый свѣтъ уважавъ убійникомъ: Я зовсѣмъ не жалую, що вôдъ мого вчинку батько згинувъ. Волю, що вôнъ оставъ ся такимъ, якимъ я єго убивъ, нѣжь якъ бы вôнъ мавъ бути такимъ, якимъ бы я єго оставивъ при житю. Старый бувъ, слабый, а ждали на него лише соромъ и неслава; живъ спокôйно, а такъ мусѣвъ бы нужденно догаряти. Отже лучше, що смерть упала на него якъ грôмъ, що чоловѣка середъ щастя убиває. Таке моє пересвѣдченє, я почисливъ ся зô своею совѣстію и впрочôмъ нѣкому не потребую здавати зъ того рахунокъ, хиба Богу и собѣ. А теперь вже можете, панове, мене засудити.

— Славно! — крикнувъ якійсь грôмкій голосъ зъ лавы свѣдкôвъ.

Бувъ то старый Дуґлясъ.

Сивый велитъ стоявъ выпростовавшись у цѣлôй своѣй величавôй высотѣ, очи блыскали єму зпôдъ корчастыхъ бровъ, а коли предсѣдатель казавъ єму мовчати, вôнъ усѣвъ на мѣсци зъ гордо пôднесеною головою и сказавъ до свого сусѣда.

— Зъ *того* можу бути гордымъ, правда?

XXIII.

Въ два роки пôзнѣйше одного веселого дня въ червню отворила ся на червоно помальована брама вязницѣ и зъ неѣ выйшовъ вязень, котрый зъ веселымъ лицемъ дививъ ся на сонце, такъ, якъ бы хотѣвъ знову привыкнути до єго блеску. Закрутивъ у воздусѣ млынка клункомъ, що мавъ въ руцѣ и розглянувъ ся на право и на лѣво, якъ тôй, що не знає певно, куды єму ити, хочь єму все одно, въ котру сторону пôде....

Коли дôйшовъ до угла будынку вязницѣ, побачивъ кариту, що тамъ стояла. Очевидно мусѣвъ вôнъ єѣ колись бачити, бо станувъ и призадумавъ ся. Вôдтакъ звернувъ ся до вôзника, що у своѣй баранковôй шапцѣ, пристроєнôй кутасами, гордо споглядавъ зъ козла.

— Є ту хто зъ Гелененталю? — спытавъ вôзника.

проф. Громницкого заступникомъ головы, п. Ос. Маковея секретаремъ и бібліотекаремъ, п. К. Паньковского адміністраторомъ майна, п. Барвѣньского редакторомъ научныхъ выдавництвъ товариства.

— **Товариство „Родина" въ Коломыи** устроює въ понедѣлокъ дня 15 мая вечерницѣ, на котрй выдѣлъ товариства запрошує всѣхъ членôвъ зъ родинами и гостей. Початокъ вечерниць о 8 ôй годинѣ вечеромъ.

— **Президентъ мѣста Кракова**, Феліксъ Шляхтовскій, уступивъ зô свого уряду зъ причины слабого здоровля.

— **Загальни зборы товариства взаимнои помочи дяковъ епархіѣ станіславôвскои** вôдбудуть ся другій разъ въ Городенцѣ дня 25 мая. На зборахъ явить ся вôдпоручникъ п. Игн. Полотнюкъ зъ Станіслава. Выдѣлъ запрошує всѣхъ пѣвцѣвъ станіславôвскои епархіѣ до численнои участи въ зборахъ, бо на порядку дневнôмъ стоить кôлька важныхъ справъ, котрй треба основно обговорити.

— **Зборы вôдпоручниковъ вдовичо-сирôтского фонда львôвскои епархіѣ** вôдбули ся сими днями при численнôй участи членôвъ. На порядку дневнôмъ стояла справа змѣны статутôвъ фонда. Ухвалено, що фондъ буде теперь мати характеръ добродѣйнои институціѣ. Змѣна була конечна, бо власти скарбовй хотѣли наложити на фондъ высоку оплату еквіваленту а крôмъ того ще по 250 зр. рôчного податку, а то зъ тои причины, що пôсля дотеперѣшныхъ статутôвъ узнавали власти фондъ вдовичій асекурацією и домагали ся заплаты податку.

— **Вѣсти зъ епархіѣ станіславôвскои.** Конкурсовый испытъ вôдбуде ся 24 и 25 мая. Просьбы треба вносити на руки деканатôвъ до консисторіи найдальше до 16 мая. Канонічну институцію одержали оо.: Юл. Ставничій на Тязôвъ, Ем. Ростковичь на Чортковъ, Ник. Дрогомирецкій на Делятинъ, Нест. Рудницкій на Кричку, Іос. Бурачиньскій на Княждворъ, Ив. Ульваньскій на Суходѣлъ, Сев. Матковскій на Босыры и Волод.Носковскій на Сороки коло Бучача.

— **Въ катедральнôй церкви св. Юра у Львовѣ** приступала передвчера молодѣжь руска львôвскихъ шкôлъ народныхъ до св. Причасттія. Богослуженє правивъ Впреосв. Митрополитъ. По богослуженю запросивъ достойный Архіпастиръ дѣтвору до своеи палаты и промовивъ до неи краснорѣчиво, заохочуючи єѣ до побожности и послуху а вôдтакъ роздавъ дѣтемъ гарнй образки.

— **Зъ житя бузькôвъ.** Въ селѣ Штойнекъ коло Кенігсберґу минувшого року въ осени, коли вже бузьки вôдлетѣли, направлювано стрѣху однои стодолы, на котрôй було гнѣздо бузькôвъ. Зъ потребы перенесено се гнѣздо на другій рôгъ стрѣхи, и тамъ оно лишило ся. Коли сеи весны вернули бузьки знову на своє господарство, заразъ замѣтили ту змѣну и то имъ не подобало ся. Три днѣ оглядала пара бузькôвъ то гнѣздо зô всѣхъ сторôнъ, нараджувала ся довго, чи оно на добрôмъ мѣсци, и все имъ щось не подобалось, не хотѣли въ нѣмъ загосподарити ся. Вже хотѣвъ властитель стодолы помочи бузькамъ и перенести на другій рôгъ гнѣздо, коли дивить ся, а бузьки вже самй взяли ся до тои роботы. Вôдъ рана до ночи переносили по кусневи то гнѣздо на другій бокъ, що непотрѣбне выкидали, давали нове, а четвертого дня було вже гнѣздо готове и вдоволена пара засѣла спокôйно на новôмъ господарствѣ.

— **Забиванє старцѣвъ.** Урядова якуцка часопись доносить, що звычай забиваня немôчныхъ старцѣвъ ще доси задержавъ ся у мешканцѣвъ якуцкого округа въ Сибѣри, а именно у Чукчѣвъ. Старець, котрый хоче умерти, запрошує въ тôй цѣли всѣхъ своякôвъ и сусѣдôвъ, навѣть Москалѣвъ. Все приготовляє ся мовь на свято. Старцеви дають нову одежу зъ бѣлыхъ шкôръ, новй сани и нову упряжь на ренôвъ, що мають вôдвезти помершого на другій свѣтъ. Коли все готове, старець сѣдає въ кутѣ юрты (хаты) и каже, чимъ мають єго убити, чи ножемъ або копіємъ проколоти, и задушити шнуромъ. Волю єго сповняють найблизшй своякы. Потômъ кроють одежу на дрôбнй шматки, а тѣло жертвы палять на кострѣ, до котрого везуть єго новыми санями. Всѣ притомнй обмазують ся кровю убитого чи кланяють ся єму, коли вôнъ горить. По добрôй стипѣ розходять ся. Той звычай мають тамъ задержувати навѣть тй, що належать до православнои церкви, а не лише самй погане.

✝ Посмертнй вѣсти.

Померли: — Теодоръ Олексевичъ, адъюнктъ судовый въ Ярославѣ и ц. к. старшій поручникъ въ резервѣ, въ 34 роцѣ житя. — Панталеймонъ Дубина, реґістраторъ и протоколістъ епископскои консисторіѣ въ Станіславовѣ, въ 43 роцѣ житя. — Осипъ Цімперманъ, славный поетъ словеньскій, въ 47 роцѣ житя.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Станъ воздуха** за минувшй добы числячи вôдъ 12 год. въ полуд. дня 12 мая до 12 год. въ полудне дня 13 с. м.: середна теплота була + 11·8° Ц., найвысша + 14·0° Ц. (вчера по полудни), найнизша + 7·2° Ц. въ ночи. Барометеръ иде въ гору (764). Вѣтеръ буде пôвнôчный, мѣрный, теплота пôднесе ся до + 11·0° Ц., небо буде легко захмарене, хвилевый малый дощь.

— **Цѣна збôжа у Львовѣ** дня 12 с. м.: пшениця 8·25 до 8·75; жито 6·— до 6·50; ячмѣнь 5·— до 6·—; овесъ 5·75 до 6·25; рѣпакъ 12·— до 12·50; горохъ —·— до —·—; вика 4·75 до 5·25; насѣнє льняне 11·50 до 12·—; бôбъ 8·50 до 11·50, бобикъ 4·75 до 5·25; гречка —·— до —·—; конюшина червона 64·— до 70·—; бѣла 70·— до 80·—; шведска —·— до —·—; кминокъ 22·— до 25·—; анижъ 38·— до 39·—; кукурудза стара —·— до —·—; нова —·— до —·—; хмѣль —·— до —·—; спірітусъ готовый 14·— до 15·50.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 13 мая. До Poll. Corr. доносять зъ Петербурга зъ добре поинформованого жерела, що російскій наслѣдникъ престола приѣде на осѣннй маневры австрійскои арміѣ. Въ компетентныхъ кругахъ вѣденьскихъ не знають доси о тômъ нѣчого.

Вѣдень 13 мая. Секретарями радъ судôвъ окружныхъ именованй: Емиль Крвавичь, судья повѣтовый въ Грôздци для суду окружного въ Тернополи; Володиславъ Вайдовичь адъюнктъ судовый въ Самборѣ для суду окружного въ Самборѣ.

Систово 13 мая. Вчера рано приѣхала тутъ княжа пара зъ дружиною и по торжественнôмъ повитаню мешканцями и духовеньствомъ всѣхъ обрядôвъ поѣхала дальше до Тирновы.

Мадридъ 13 мая. Недалеко вôдъ парляменту найдено петарду зъ погасшимъ льонтомъ. Въ Барцельонѣ експльодувало пять петардъ але нѣкого не покалѣчили. Арештовано двохъ пôдозрѣлыхъ людей.

Букарештъ 13 мая. Зъ провінціѣ надходять успокоюючй вѣсти о повени; вода опадає постôйно. Сесію парляменту продовжено ажь до 16 с. м.

Парижъ 13 мая. Libre Parole заперечує вѣсть, бутьто бы міністеръ справъ заграничныхъ, Девель мавъ сказати, що грозячй запутанины заграничнй змушують розвязати парляментъ. Та сама ґазета константує такожь, що въ послѣдныхъ тыждняхъ не скрѣплено залогъ въ пограничныхъ мѣстахъ.

Лондонъ 13 мая. Палата лордôвъ ухвалила 309 голосами противъ 187 першій параґрафъ закона о автономіи ирляндскôй.

Дрездно 15 мая. Приѣхавъ тутъ великій воєвода гескій, а на двôрци повитали єго король и князѣ дуже сердечно.

— Є панъ и панна. Приѣхали забрати пана Майгефера.

А заразъ потômъ на сходахъ зъ надвору залунавъ голосъ.

— Гей, Гальшко, а ходи-но ту, дивись, ось вôнъ!

Павло скочивъ скоро на сходы и оба мужчины обняли ся щиро.

Тодѣ тихо и несмѣло отворили ся тяжкй дверѣ и ними вышла высока, чорно одягнена женщина, котра сумно усмѣхнулась, оперла ся плечима о стѣну и ждала спокôйно, поки мужчины наобôймають ся.

— Бери собѣ теперь єго, Гальшко! — сказавъ старый.

Взявшись за руки стояли они теперъ коло себе и дивились собѣ въ очи, потômъ она оперла голову на грудяхъ єго и шепнула:

— Слава Богу, теперь я буду все при тобѣ.

— А щобы вы могли нарадувати ся собою, дѣти — сказавъ батько — то ѣдьте собѣ самй въ двôйку до дому, а я тымчасомъ выпю ту фляшку бурґунда за здоровлє мого наслѣдника. Теперь настають для мене щасливй часы, вôдъ нинѣшного дня иду на пенсію.

— Пане Дуґлясъ! — сказавъ Павло наляканый.

— Батькомъ прошу мене называти! Пôдъ вечѣръ пришли по мене кариту! Ты теперь такъ у мене дома паномъ, розумѣєшь?

И збѣгъ скоро зô сходôвъ.

— Ходѣмъ! — сказавъ Павло тихо, понуривши очи.

Гальшка усмѣхала ся и боязко ишла за нимъ, бо вôдъ коли були самй, одно до другого бояло ся приступити близше.

А потômъ выѣхали мовчки на зеленй поля, освѣченй сонцемъ.... гвоздики, дзвôночки и иншй цвѣтки уткали имъ гарный, рôзнобарвный коверець, а бѣлй бадиля пôдносили надъ нимъ свои легкй головки, мовь посыпували цвѣтки платками снѣгу. Срѣблисте листє вербъ промавляло тихимъ шумомъ, а ровы наповненй водою тягли ся мовь сѣтка синихъ стяжокъ. Теплый воздухъ дрожавъ, а жовтй мотылѣ парами то пôдлѣтали въ гору, то спадали на землю.

Павло сидѣвъ на подушкахъ у глубинѣ кариты и прижмуривши напôвъ очи дививъ ся на тй чудовй поля.

— Щасливый ты? — спытала Гальшка, нахилившись надъ нимъ.

— Не знаю — вôдповѣвъ Павло — бою ся заглянути у своє серце.

Она усмѣхнула ся, бо зрозумѣла єго добре.

— Дивись, тамъ наша будуча оселя! — промовила показуючи єму въ дали бѣлый домъ.

Вôнъ стиснувъ єѣ руку, але голосу єму бракло.

(Конець буде).

За редакцію вôдповѣдає Адамъ Креховецкій.

Ґ. Найдлінґеръ

Зінґера оригінальнй машины до шитя суть взôрцевй що-до конструкціѣ, нейлекшй до роботы, шиють дуже гарно, зъ набôльшою точностію всяку матерію и всякою ниткою; заосмотренй суть найдоскональшими прирядами, а неперевысшимй суть що-до тривкости и своєѣ здатности; тому то найрадше и найбôльше уживають тыхъ машинъ

до ужитку домашного и промыслового.

Найновѣйшій вынаходъ Зінґера и Сп. то высокораменна т. зв.

Вібратінґъ Шутле машина до шитя

показалась, такъ якъ и всѣ дотеперѣшнй выробы тои фабрикы, дуже практычною. Она вызначаєсь такъ само легкостію въ орудуваню нею и гарнымъ выглядомъ. Оригінальна Зінґерова машина до шитя то найцѣннѣйшій прирядъ въ домашнôмъ господарствѣ.

Львôвъ ринокъ 9. 16

Філія: Чернôвцѣ улиця Паньска 18.

Трускавецъ

заведенє жерельно-купелеве, стація кліматично-лѣчнича и заведенє ингаляційне соляне (въ всхôдной Галичинѣ.)

Урядъ почтовый и телеґрафічный въ мѣсци.

Зелѣзницею Кароля Людвика, зелѣзницею державною, Львôвско-Черновецко-Яскою и угорско-галичкою до Дрогобича.

Здроєвиско и жерело въ чудовôй гôрскôй околици (415 м. н. п. м.) незвычайно богате въ найрôжнороднѣйшй средства лѣчничй. Жерела солонй и солоно-ґлявберскй, цѣлковито заступаючй Кіссінґенъ, Гамбурґъ, Марієнбадъ, Крайцнахъ, Вайнгавзенъ Вісбаденъ и т. д. и т. д.

Найсильнѣйше въ Европѣ жерело соляне, сѣркове, щава, алькалічно-земна, купелѣ солоно-сѣрковй, перевысшаючй всякй иншй купелѣ солонй, йодо-бромовй и солоно-сѣрчанй въ краю и за границею. Купелѣ муляво сѣрчанй, купелѣ боровіново-зелѣзистй. Натриски носовй. Лѣченє електичностію. Масованє. Жентиця. Молоко, Тушѣ въ солодкои воды. Антика и складъ водъ мінеральныхъ.

Зараджуванй найзнаменитшими лѣкарями краєвыми и заграничными въ недугахъ скрофулічныхъ, гостцевыхъ (ревматичныхъ), подаґричныхъ, сифілістичныхъ и провлеченыхъ хоробахъ нирокъ и мѣхура, въ розличного рода хоробахъ жѣночихъ, скôрныхъ и нервовыхъ.

Ново заложена комната ингаляційна соляна найновѣйшого системү Вассмута, полягає на надзвычайно докладнôмъ розпиленю суровицѣ за помочію мотору парового и вôдповѣдныхъ прирядôвъ, якъ также на урядженю вентиляційнôмъ, вôдсвѣжуючôмъ безнастанно воздухъ. Въ той спосôбъ переповненый суровицею воздухъ набирає прикметъ дуже зближеныхъ до воздуха морского. Єсть се найскуточнѣйше средство лѣченя хоробъ проводôвъ вôддыховыхъ, якъ катарôвъ носа, проводу вôддыхового, легкихъ, астмы и т. п. Поправляє и присвѣшує вôдживленє цѣлого орґанізму, черезъ що має розлягле застосованє въ найрôжнороднѣйшихъ хоробахъ. Новый сей спосôбъ лѣченя узнаный и апробованый вже виѣ першими повагами науковыми, буває застосованый въ перворядныхъ здроєвискахъ европейскихъ. Двѣ просторй салѣ I. и II. клясы запевнюють хорымъ всяку выгоду, якои и въ заграничныхъ заведеняхъ мати не можуть, а застосованє найновѣйшого системү Вассмута ставляє Трускавецъ на рôвни зъ перворядными заграничными заведенями якъ Райхенгаль и Вісбаденъ; иншй заведеня заграничнй стоять пôдъ тымъ взглядомъ низше.

Заведенє здроєве въ Трускавци посѣдає апаратъ суспензійный системү Шаркота и Мочутковского, раціонально змодифікованый професоромъ др. Бенедиктомъ, уживаный при хоробахъ стовпа хребетного якъ въ провлеченôмъ занику (Tabes dorsualis.)

Ординують лѣкарѣ здроєвй: дръ Аврелій Плехъ, цѣсарскій совѣтникъ въ Ярослава и дръ Зенонъ Пельчаръ въ Кракова, заразомъ дръ Штайнгансъ зô Львова емерит. ц. к. лѣкарь повѣтовый. Бôльше якъ 300 покоѣвъ выгôдно уряджєныхъ, заосмотреныхъ въ печѣ, въ зелѣзными лôжками и матерацами вôдъ 50 кр. до 3 злр. денно. Каплиця латиньска, церковь руска, читальня для пань и панôвъ, добôрна оркестра, саля балева, фортепянъ, приряды до забавъ товарискихъ якъ крокетъ, lavn tennis, білярдъ и круголььня, три реставраціи зъ купелевою на чолѣ, цукорня, каварня, реставраціи жидôвскй, склепы, фризієръ, цируликъ и т. д. Скверы гарнй, пречудвй проходы, прогульки въ околицѣ забавы товарискй, реюніоны и т. д.

Въ першôмъ сезонѣ вôдъ 15 мая до 1 липня и въ послѣднôмъ сезонѣ вôдъ 15 серпня до 25 Вересня помешканя въ домахъ купелевыхъ о 30 процентъ дешевшй. Всякого рода замовленя приймає и всякихъ объясненъ удѣляє зарядъ здроєвый въ Трускавци.

Убогй будуть узглядненй лише въ першôмъ сезонѣ до 20 червня и въ третôмъ сезонѣ вôдъ 20 серпня, а позôстаючй довше надъ три дни по першôмъ сезонѣ т. є. по 1 червня оплачують цѣлу таксу. 61

Не жартъ

анѣ обмана, але чиста свята правда

Лишь 3 злр. 50 кр.

Кишонковый годинникъ-Remontoir

зъ ґваранцією, дуже добрый и докладно идучій, зъ вказôвкою на секунды, въ найлѣпшôй красно оздобнôй нікльовôй копертѣ, котрый заступає всякій иншій срѣбный и золотый годинникъ. Кождый, хто замовляє такій годинникъ, одержує зъ годинникомъ

слѣдуючй предметы даромъ

1 прегарный ланцушокъ до годинника, 1 чудна привѣска, 1 перстень зъ камѣнями, 1 пару красныхъ кульчикôвъ, 1 красный сцизорикокъ зъ выключачемъ. — **Нѣхто нехай не сумнѣває ся**, бо повтаряю, що то не є жартъ або обмана, але чиста свята правда, и звертаю кождому грошѣ, кого-бы тй годинники невдоволили. Кождый проте нехай поспѣшає, якъ довго малый засôбъ выстарчить, и замовляє тотй знаменитй годинники. Посылка вôдбуває ся за послѣплатою черезъ

Apfel's Taschen-Uhren-Versendung,

Wien, Stadt, Wolfengasse 1/N. 52

Высоку Провизію

и сталу пенсію платимо аґентамъ за розпродажу законно дозволеныхъ льосôвъ на раты. Оферты до **Hauptstädtiche Wechselstuben - Gesellschaft Adler & Comp. Budapest.** 37

Инсераты

(„оповѣщеня приватнй“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ также для „Ґазеты Львôвскои“ принимає лишь „Бюро Дневникôвъ“ **Людвика Пльона**, при улици Кароля Людвика ч. 9, де также знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

СТАРУ

житнѣвку, старку, ратафію, розолісы, лікеры, румы и т. п.

поручає

ц. к. упр. Рафінерія спірітусу, Фабрика руму, лікерôвъ и оцту

ЮЛІЯ МІКОЛЯША

у Львовѣ.

Складъ для мѣста Львова

ул. Коперніка ч. 9. 23

ц. к. уприв. фабрика машинъ и знарядôвъ рôльничихъ

Львôвъ, улиця Городецка ч. 22

поручає на надходячій сезонъ свôй богатый складъ машинъ и знарядôвъ рôльничихъ, знаныхъ зô знаменитои конструкціи и дуже солідного выконаня.

Реперації выконують ся якъ найлѣпше и найдешевше въ роботни, заосмотренôй въ машины помôчничй найновѣйшого системү гнанй паром. 19

Илюстрованй цѣнники и катальоґи даромъ и оплатно.

ЛЕОПОЛЬДЪ ЛѢТИНЬСКІИ, ЛЬВОВЪ

2. Коперніка 2.

ВСЯКУ ДЕСІНФЕКЦІЮ

en gros и en detail

Квасъ карболевый кристаличный и сирый

Вапно карболеве

Гисотъ-сѣрнистый вітріоль

поручає дуже дешево

Леопольдъ Лѣтиньскій у Львовѣ

2. Коперніка 2. 54

Необходимою для кождого господарства єсть 5

Кнайпъ Катрайнера

солодова кава

зô смакомъ кавы въ зеренцяхъ.

Дає она тоту неврôвнану користь, що шкôдливого спожитя чистои або сурогатами перемѣшанои кавы въ зеренцяхъ уникнути можна, та приладити собѣ далеко **смачнѣйшу**, а притôмъ **здоровшу и поживнѣйшу** каву — **Знаменита яко долокъ до кавы въ зеренцяхъ.**

Поручає ся дуже женщинамъ, дѣтямъ и хорымъ.

Наслѣдованя осторожно уникати.

Всюды до набутя. — ½ кільо 25 кр

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.